

LUND UNIVERSITY

Remissvar till kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om offentlig kontroll inom vissa områden COM(2013) 265 final

Lundell, Bengt; Wenander, Henrik

2013

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Lundell, B., & Wenander, H. (2013). Remissvar till kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om offentlig kontroll inom vissa områden COM(2013) 265 final.

Total number of authors:

2

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

LUNDS UNIVERSITET
Juridiska fakulteten

YTTRANDE

2013-09-16

Dnr LUR 2013/81

1

Lunds universitet
Ärendehantering och sekretariat

Juridiska fakultetsstyrelsen
Docent Bengt Lundell
Bitr. universitetslektor Henrik Wenander

Remiss: Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om offentlig kontroll inom vissa områden

Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, som beretts tillfälle att yttra sig över *Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om offentlig kontroll inom vissa områden*, får härmed avge följande yttrande, som utarbetats av docent Bengt Lundell och bitr. universitetslektor Henrik Wenander.

Livsmedelsverket har skickat den svenska versionen av kommissionens förslag till förordning om offentlig kontroll inom vissa områden på remiss. Förslaget är en del av ett större förslagspaket och är avsett att ersätta gällande reglering på området och att utvidga tillämpningsområdet i vissa avseenden.

Övervägandena om regleringen lämpligen bör ske på unionsnivå eller nationell nivå är inte särskilt djupgående. Regleringen avser ett område som sannolikt bäst lämpar sig för nationell reglering. Förordningen innehåller regler på detaljnivå och i Sverige hade de normalt inte funnits i övergripande regler beslutade av regering och riksdag, utan i föreskrifter utfärdade av statliga förvaltningsmyndigheter eller kommuner. Eftersom förordningen ersätter tidigare förordningar på området har fakultetsstyrelsen ingen anledning att ifrågasätta förordningsformen även om en slutsats av de synpunkter som ges är att reglering i direktivform i ett antal avseenden sannolikt skulle vara effektivare.

Förordningen framstår också som ett inlägg i prioriteringen av resurserna på unionsnivå och nationell nivå. Krav vad gäller ytterligare utbildningsinsatser mm hör mera hemma i en budgetdiskussion där behoven kan vägas mot andra intressen.

Förordningen har ett brett tillämpningsområde och innehåller i vissa fall mycket detaljerade föreskrifter. Regleringsområdet utökas och detta ger enligt fakultetsstyrelsens uppfattning svårigheter vad gäller förfarandereglererna främst inom miljöbalkens område, eftersom förordningsformen inte får överlappas av nationella regler. På några ställen borde därför nationella regler som uppnår samma eller högre mål accepteras. Det gäller till exempel beräkningen av avgifter [(55) och artikel 78], som i förordningen föreskrivs detaljerat. Det svenska sättet att beräkna avgifter för full kostnadstäckning, vore sannolikt lika bra och fungera bättre i det nationella perspektivet, eftersom avgifterna då beräknas på ett likartat sätt. Detaljerade regler leder inte säkert till ett mera säkert genomförande av de bakomliggande målen – tvärtom kan de leda till en fixering vid reglerna. De är då utan den flexibilitet som kan finnas med en nationell reglering.

Förordningen innehåller krav på nationella flerårsplaner och rapportering. Det är tveksamt om kravet på planering och särskild redovisning tillför något som inte kan uppnås genom en förnuftig användning av de rapporteringssystem som skapas.

Det finns inga tydliga beskrivningar av hur de befintliga regleringarna fungerat och behovet av regleringen beskrivs närmast programmatiskt.

På ett antal ställen i förordningen anges av ”bästa möjliga” alternativ skall väljas. Utgångspunkten borde istället vara att ett alternativ som är ”tillräckligt bra” för att uppnå målet kan väljas (se till exempel (40) 2 st). Även om en metod ger en något större felmarginal kan den likväl vara tillräckligt bra. Formuleringen är kostnadsdrivande och är också diskutabel ur konkurrenssynpunkt, eftersom organisationer riskerar att uteslutas trots att deras verksamhet uppfyller uppställda krav tillräckligt bra.

Förordningen bidrar inte heller till regelförenkling inom unionen. Kravet på att alla meddelanden skall vara skriftliga leder till en byråkratisering. En lösning vore att formulera kravet som att alla meddelanden av betydelse för ett ärende skall dokumenteras.

Beräkningen av avgifter kan ge tröskeleffekter som kan påverka konkurrensen. (57) Avgifterna bör redovisas slutet särskilt så att överskott kan komma avgiftskollektivet tillgodo.

På sidan 14 anges att stöd och samarbete skall kanaliseras genom de nationella förbindelseorganen. Frågan är hur detta stämmer med de formuleringar som finns i artikel 101.2 där det sägs att förbindelseorganen inte hindrar annan kommunikation.

Artikel 135.2 i). Det anges att sanktionsåtgärder kan inkludera stängning av webplatser. Det är tveksamt om detta allmänt sett är förenligt med grundläggande krav på yttrandefrihet. I Sverige är ett sådant krav mera specifikt diskutabelt i förhållande till yttrandefrihetsgrundlagen. I vissa fall torde ett sådant krav direkt strida mot den grundlagskyddade yttrandefriheten.

[(26) och artikel 7]. En punkt där förordningen kan komma i konflikt med svenska regler är reglerna om offentlighet och tystnadsplikt. Den avvägning som redan gjorts i särskilt i 30 kap. 24 § offentlighets- och sekretesslagen framstår som lämplig. I det finns ett skydd för verksamheterna. Myndigheterna bör inte ges längre gående rättigheter att offentliggöra uppgifter. Skyddet för meddelarfriheten framstår som väsentligt.

(40) För kontroll föreslås myndigheterna få använda anonyma köp. I ett rättsstatligt samhälle bör metoder där myndigheterna uppträder anonymt användas med stor försiktighet. Det kan finnas tillfällen där sådana metoder är befogade även inom detta område, men det bör anges att det måste finnas en väl grundad anledning för sådana åtgärder.

Enligt uppdrag

Bengt Lundell

Henrik Wenander